

گُرد و عجم

تاریخ سیاسی گُردهای ایران تا سال ۱۳۰۹

ترک، کرد، ارمنی، آشوری و... در گردونه سیاست منطقه‌ای غرب

نویسنده: نوشیروان مصطفی امین

(صالح محمد امین)

شرح، مقدمه و ترجمه

رضا خیری مطلق

ویراستاری: گروه علمی رشد

تهران - ۱۴۰۰

امین، نوشیروان مصطفی، ۱۹۴۴ - ۲۰۱۷ م (Amin, Nawshirwan Mistafa)

کورد و عه‌جه‌م: میثروی سیاسی کورده‌کانی ئیران. فارسی

کرد و عجم: تاریخ سیاسی کردهای ایران تا سال ۱۳۰۹ ترک، کرد، ارمنی، آشوری و ... در گردونه سیاست منطقه‌ای غرب/ نویسنده نوشیروان مصطفی امین. (صالح محمد امین)؛ ترجمه رضا خیری مطلق.

وضعیت ویراست: [ویراست؟]

مشخصات نشر: تهران: جوانه رشد، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۶۳۲ ص: مصور، نقشه، عکس.

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۷۱۶-۸۷-۹

یادداشت: کتابنامه: ص. [۵۷۲] - ۵۷۶؛ همچنین به صورت زیرنویس

یادداشت: نمایه.

عنوان دیگر: تاریخ سیاسی کردهای ایران تا سال ۱۳۰۹ ترک، کرد، ارمنی، آشوری و ... در گردونه سیاست منطقه‌ای غرب.

موضوع: کردان -- ایران -- تاریخ (Kurds -- Iran -- History)

موضوع: کردان (Kurds) موضوع: کردستان -- تاریخ (Kurdistan (iran:province) -- History)

رده‌بندی کنگره: ۷۲ DSR

شناسه افزوده: خیری مطلق، رضا، ۱۳۳۲ - ، مترجم

شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۴۳۳۳۹

رده‌بندی دیویی: ۹۵۵/۹۸۴

بیایید به حقوق دیگران احترام بگذاریم

دوست عزیز، این کتاب حاصل دسترنج چندین ساله نویسنده، مترجم و ناشر آن است. تکثیر و فروش آن به هر شکلی بدون اجازه از پدیدآورنده کاری غیراخلاقی، غیرقانونی و غیرشرعی و کسب درآمد از دسترنج دیگران است، نتیجه این عمل نادرست، موجب رواج بی‌اعتمادی در جامعه و بروز بی‌آمدهای ناگوار در زندگی و محیطی ناسالم برای خود و فرزندانمان می‌گردد.

گرد و عجم

تاریخ سیاسی کردهای ایران تا سال ۱۳۰۹

ترک، کرد، ارمنی، آشوری و... در گردونه سیاست منطقه‌ای غرب

نویسنده: نوشیروان مصطفی‌امین

(صالح محمد امین)

شرح، مقدمه و ترجمه: رضا خیری مطلق

ویراستاری: گروه علمی رشد

چاپ دوم: زمستان ۱۴۰۰ - شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
چاپ و صحافی: آرمانسا

مرکز نشر و پخش کتاب‌های روان‌شناسی و تربیتی

ساختمان مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، خیابان شهدای ژاندارمری، شماره ۴۱، تلفن: ۶۶۴۰۴۴۰۶

فروشگاه: میدان انقلاب، روبروی سینما بهمن، خیابان شهید منیری جاوید (اردیبهشت)، شماره ۷۲

تلفن: ۶۶۴۹۸۳۸۶-۶۶۴۹۱۰۲۶۲ - ۶۶۴۹۷۱۸۱

تهران-۱۴۰۰

فهرست مطالب

www.ketab.ir

۱۵	درباره نویسنده
۱	درباره مترجم
۳	مقدمه مترجم بر چاپ دوم (ویراست جدید)
۱۱	مقدمه مترجم (چاپ اول)
۲۳	مقدمه نویسنده
۲۷	فصل اول: جغرافیای سیاسی و سرنوشت کرد
۲۷	۱. عجم در کردستان
۲۷	۱ - ۱. موقعیت جغرافیایی کردستان
۳۱	۱ - ۲. یورش ترک‌ها به خاورمیانه
۳۹	۱ - ۳. تأسیس دولت ایران
۴۴	۲. صفویان و تغییر شرایط جمعیت‌شناختی شرق کردستان
۵۹	۲-۱. استقرار ایل افشار در اورمیه
۶۲	۲-۲. مقاومت ایلات کرد
۶۶	۲-۳. عمیق‌تر شدن اختلافات کرد و عجم
۶۹	۲-۴. سرکوبی ایل پلباس

۷۶ ۲-۵. شاهزادگان قاجار بیش از پیش به ظلم و ستم در کردستان می‌پردازند

فصل دوم: نگرش کرد و ترک نسبت به هم

۹۳ ۱. دل به دل راه دارد

۹۶ ۲. عصر صفوی

۹۶ ۲-۱. شاه اسماعیل صفوی

۱۱۱ ۲-۲. سلطان محمد خداپنده

۱۱۷ ۲-۳. شاه عباس کبیر

۱۴۴ ۲-۴. شاه سلطان حسین

۱۵۱ ۳. عصر قاجار

۱۵۱ ۳-۱. احمدخان مقدم مراغه‌ای

۱۵۵ ۳-۲. عسکرخان افشار

۱۵۸ ۳-۳. عباس میرزا نایب‌السلطنه

۱۶۸ ۳-۴. محمدخان امیر نظام

۱۷۹ ۳-۵. فرهاد میرزا معتمدالدوله

۱۸۳ ۳-۶. عباس میرزا ملک‌آرا

۱۸۸ ۳-۷. حسنعلی‌خان وزیر فواید

۱۹۳ ۳-۸. نظام‌السلطنه

۱۹۷ ۴. عصر پهلوی

۱۹۷ ۴-۱. امیر احمدی

فصل سوم: آغاز شکوفایی احساسات ملی کرد

۲۰۵ ۱. قیام سال ۱۸۸۰ م (۱۲۹۷ ق)

۲۰۵ ۱-۱. تعریف برخی از واژگان

۲۰۶ ۱-۲. اسلام و دولت

۲۰۹ ۱-۳. کردستان در چنگال روم و عجم

۲۱۲ ۱-۴. کرد در نخستین پارلمان عثمانی

۲۱۴ ۱-۵. درباره‌ی شیخ عبیدالله

۲۱۶ ۲. اساس راهبرد حرکت ملی شیخ عبیدالله

۲۱۷ ۲-۱. فعالیت‌های سیاسی

۲۳۲	۲-۲. مسائل نظامی
۲۴۴	۲-۳. تلاش‌های دیپلماتیک
۲۷۷	فصل چهارم: جنگ و صلح؛ هر دو بدبختی
۲۷۷	۱. شعله‌ور شدن آتش جنگ جهانی اول
۲۷۹	۱-۱. عثمانی: ابتدا بی‌طرفی، سرانجام دخالت همه‌جانبه
۲۸۱	۱-۲. ایران: بی‌طرفی نقض شده
۲۸۳	۲. طرح جنگی عثمانی در میدان‌ها و جبهه‌ها
۲۸۴	۲-۱. جبهه قفقاز
۲۸۵	۲-۲. جبهه بین‌النهرین
۲۸۷	۲-۳. جبهه عربستان
۲۸۸	۳. موضع اقوام غیرترک
۲۸۹	۳-۱. ارمنی‌ها
۲۹۱	۳-۲. آشوری
۲۹۲	۳-۳. عرب
۲۹۴	۳-۴. کرد
۳۰۰	۴. طرح سری تقسیم خاورمیانه
۳۰۱	۴-۱. توافق استانبول
۳۰۲	۴-۲. توافق لندن
۳۰۲	۴-۳. توافق سایکس - پیکو
۳۰۴	۴-۴. توافق‌ها و آرزوهای قومیت‌ها
۳۰۶	۵. آخرین سال جنگ
۳۰۶	۵-۱. تأثیر ترک مخاصمه روسیه بر سرنوشت کرد
۳۱۲	۵-۲. نیروهای بریتانیا در کردستان
۳۱۳	۵-۳. خسارت کردها در نتیجه جنگ
۳۱۷	۵-۴. توقف جنگ
۳۲۰	۶. نشست متفقین برای تقسیم دستاوردهای جنگ
۳۲۱	۶-۱. خواسته‌های ملت‌ها و اقوام از کنفرانس صلح
۳۲۷	۷. کوشش کردها برای استقلال

- ۳۲۷ ۷-۱. تلاش‌های سلیمانیه
- ۳۳۰ ۷-۲. تلاش‌های استانبول
- ۳۴۱ ۸. هموار ساختن راه توافق
- ۳۴۱ ۸-۱. کنفرانس سان رمو
- ۳۴۳ ۸-۲. پیمان سِور
- ۳۴۷ ۹. مصطفی کمال، پاشای کردستان
- ۳۶۱ فصل پنجم: آشوری‌های کردستان
- ۳۶۱ ۱. پیشینه تاریخی
- ۳۶۱ ۱-۱. ریشه نژاد آشوری
- ۳۶۷ ۱-۲. رابطه آشوری‌ها با کردها
- ۳۷۲ ۱-۳. دخالت دولت‌های اروپایی در امور داخلی کشورهای خاورمیانه
- ۳۸۴ ۲. اهداف ملی آشوری‌ها
- ۳۹۲ ۳. ترک و مسیحی
- ۳۹۲ ۳-۱. مسئله دینی و ملی در عثمانی
- ۳۹۹ ۳-۲. کشتار مسیحیان (۱۹۱۵/۱۲۹۳ق)
- ۴۰۰ ۳-۳. آشوری‌های هکاری
- ۴۰۴ ۴. روس و آشوری
- ۴۰۴ ۴-۱. روس و آشوری‌های اورمیه
- ۴۰۷ ۴-۲. حمله ترک به آذربایجان (نوامبر ۱۹۱۴/ذیحجه ۱۳۳۲)
- ۴۰۸ ۴-۳. رنج‌های آشوری‌های اورمیه
- ۴۱۳ ۴-۴. ورود روس‌ها به اورمیه (مه ۱۹۱۵)
- ۴۱۶ ۴-۵. انتقام آشوری‌ها از مردم اورمیه
- ۴۱۹ ۴-۶. مهاجرت دسته‌جمعی آشوری‌ها از هکاری به اورمیه
- ۴۲۱ ۵. تأثیر رویدادهای داخلی روسیه بر آشوری‌ها
- ۴۲۱ ۵-۱. شورش فوریه ۱۹۱۷/۱۳۳۵ق
- ۴۲۲ ۵-۲. آشفته‌گی اوضاع اورمیه
- ۴۲۶ ۵-۳. پرکردن خلاء روس با نیروی مسلح آشوری
- ۴۲۸ ۵-۴. تشکیل تیپ‌های آشوری

۴۳۳	۵-۵. عقب‌نشینی روسیه از ایران
۴۳۴	۶. جنگ داخلی آشوری - عجم [ترک]
۴۳۴	۶-۱. آغاز جنگ
۴۴۱	۶-۲. کشته شدن مارشیمون
۴۴۵	۶-۳. عواقب کشته شدن مارشیمون
۴۴۸	۷. آغاز و پایان حمله ترک و عقب‌نشینی آشوری‌ها از اورمیه
۴۶۱	فصل ششم: سمکو، یاغیگری عشیره‌ای یا جنبش ملی
۴۶۱	۱. ایران در جهان آن روز
۴۶۱	۱-۱. جنبش مشروطه، ۱۳۲۴ ق
۴۷۰	۱-۲. توافق ۱۹۰۷ انگلیس و روسیه
۴۷۲	۱-۳. طرح تقسیم ایران
۴۷۴	۱-۴. دیدگاه ایران در خصوص حل مسئله کرد
۴۷۸	۱-۵. قرارداد ۱۳۳۸/۱۹۱۹ ق انگلیس - ایران
۴۸۰	۲. ظهور سمکو
۴۸۰	۲-۱. پیشینه تاریخی ایل شکاک
۴۸۴	۲-۲. درخشش سمکو
۴۸۷	۲-۳. کشتن مارشیمون
۴۸۹	۲-۴. اهداف سیاسی سمکو
۴۹۵	۳. جنگ و شورش
۴۹۵	۳-۱. اوضاع عمومی ایران
۴۹۶	۳-۲. طرح کشتن سمکو
۴۹۸	۳-۳. انتصاب حاکم جدید اورمیه
۴۹۹	۳-۴. جنگ تبلیغاتی
۵۰۳	۳-۵. گفت‌وگویی ناموفق
۵۰۴	۳-۶. طولانی شدن جنگ
۵۰۷	۳-۷. رفتار سمکو با دشمن
۵۱۰	۴. سمکو و روزنامه‌نگاری
۵۱۰	۴-۱. روزنامه کورد یا (روزی کورد، شه وی عجم) (روز کرد، شب عجم)

- ۵۱۲ ۴-۲. سمکو در هفته‌نامه بانگی کردستان [صدا یا بانگ کردستان]
- ۵۱۶ ۵. تشکیل ارتش نوین ایران
- ۵۱۷ ۵-۱. ارتش نوین
- ۵۱۹ ۵-۲. ضعف‌های سمکو
- ۵۲۱ ۵-۳. نخستین حمله ارتش
- ۵۲۵ ۵-۴. حمله دوم ارتش
- ۵۳۳ ۶. رابطه سمکو با دولت‌ها
- ۵۳۳ ۶-۱. ایران
- ۵۳۶ ۶-۲. ترکیه کمالی
- ۵۴۰ ۶-۳. بریتانیا
- ۵۴۲ ۶-۴. روسیه
- ۵۴۳ ۷. سال‌های دربه‌دربی
- ۵۴۳ ۷-۱. شیخون ترک
- ۵۴۵ ۷-۲. سمکو در کردستان عمومی [کردستان عراق]
- ۵۴۵ ۷-۳. مذاکره انگلیس و سمکو
- ۵۴۷ ۷-۴. پیام‌های شیخ محمود و سمکو
- ۵۵۰ ۷-۵. سفر سلیمانیه
- ۵۵۶ ۸. بازگشت به مرز
- ۵۵۸ ۸-۱. تماس با شوروی
- ۵۵۹ ۸-۲. دیدار رضاخان و سمکو
- ۵۶۱ ۸-۳. توافق ترکیه - ایران
- ۵۶۵ ۸-۴. ورود به کردستان عراق
- ۵۶۶ ۹. بازگشت به ایران و کشته شدن (تیرماه ۱۳۰۹) / صفر ۱۳۴۹ ق
- ۵۷۷ نام‌های عمومی
- ۵۸۷ نامنامه
- ۶۰۱ جاینامه

www.ketab.ir

مقدمه مترجم بر چاپ دوم

(ویراست جدید)

مهلتی بایست تا خون شیر شد

مدتی این مثنوی تأخیر شد

هفت سال از چاپ کردی کتاب تاریخ سیاسی کردهای ایران نوشته
مرحوم نوشیروان مصطفی و ۷ سال از تاریخ چاپ اول ترجمه فارسی
کتاب توسط مؤسسه وزین جوانه رشد می‌گذرد. چاپ اول خیلی زود
نایاب شد و علی‌رغم درخواست مکرر و متعدد علاقمندان، مشکلات و
گرفتاری‌ها مانع از چاپ دوم شده بود. خدا را شاکرم که با زحمات و
تلاش‌های بی‌دریغ مؤسسه وزین نشر جوانه رشد چاپ دوم با اصلاحات و

تغییراتی از نظر فونت و جلد به صورتی زیبا تقدیم شما خوانندگان گرامی می‌شود.

مرحوم نوشیروان مصطفی سال ۱۹۴۴ در سلیمانیه عراق متولد و در ۱۱ می ۲۰۱۷ چشم از جهان فرو بست. چون در بخش زندگی‌نامه نویسنده به فعالیت‌های ایشان اشاره شده است در اینجا به ذکر مطالبی درباره وی می‌پردازم که مطرح نشده است.

«نوشیروان مصطفی بنیانگذار و رهبر جنبش گوران یا «تغییر» کردستان عراق بود. از همان ابتدا هدف از تأسیس جنبش گوران را مبارزه با فساد مالی، تشکیل دولتی شفاف و رهایی دولت از انحصار دو حزب سنتی اقلیم کردستان اعلام کرد. اما هنگام مرگش بسیاری از اهداف او عملی نشده و اختلاف‌های بین گوران و حزب‌های اصلی اقلیم پابرجا بود و عملاً پارلمان کردستان عراق تعطیل شده بود.

نوشیروان مصطفی با سابقه نیم قرن مبارزه، گرچه یکی از برجسته‌ترین رهبران کرد عراق بود، اما رئیس اقلیم کردستان و نخست وزیر در مراسم ختم او شرکت نکردند. بسیاری از طرفدارانش به خاطر اعلام نکردن عزای عمومی از دولت اقلیم انتقاد کردند. نوشیروان مصطفی نه تنها خالق تحولات بزرگ سیاسی در کردستان عراق بود بلکه پیش‌مرگ و تاریخ‌نویس هم بود. او حدود هجده کتاب در زمینه‌های سیاسی، تاریخی و ادبی نوشته است. وی یکی از رهبران اقلیم کردستان بود که در میان مردم به پاکی و ساده‌زیستی شهرت داشت.

سابقه فعالیت سیاسی او به دورانی برمی‌گردد که در بغداد دانشجوی رشته علوم سیاسی بود. در سال ۱۹۷۵ در اتریش در

رشته حقوق بین‌الملل در مقطع دکترا مشغول به تحصیل بود، اما به درخواست جلال طالبانی دانشگاه را رها کرد و برای تأسیس اتحادیه میهنی به کوه‌های کردستان عراق بازگشت. از بدو تأسیس اتحادیه میهنی تا سال ۲۰۰۶ او جانشین جلال طالبانی رهبر این حزب بود. پس از آزادی اقلیم کردستان از کنترل صدام حسین، نوشیروان مصطفی هیچگونه پست دولتی را نپذیرفت.

در یکی از ویدیوهای آرشیو شده که در سال ۱۹۹۱ پس از بیرون راندن نیروهای صدام حسین از کردستان ضبط شده، نوشیروان مصطفی که به تازگی از سنگر مبارزه در کوهها به شهر آمده از ایده‌های خود برای خارج کردن پیش‌مرگ‌ها از داخل شهرها و جایگزینی پلیس به جای آنان صحبت می‌کند. او می‌گوید: «کسی شاید پیش‌مرگ شجاع در کوه‌ها بوده اما این دلیل نمی‌شود که یک اداره یا شهر را مدیریت کند، من خودم در اتریش درس خوانده‌ام، به زبان‌های عربی، فارسی، انگلیسی و آلمانی مسلط هستم، اما توانایی اداره استانداری سلیمانیه را ندارم. بسیاری با تشکیل گروه‌های ۳۰ نفره از محافظان و کاروانی از ماشین‌ها، اموال مردم را مصادره می‌کنند، ما باید به این وضع خاتمه دهیم. باید قانون را حاکم کنیم. دادگاه‌ها و ادارات دولتی هر چه سریع‌تر بایستی دست به کار شوند. پارلمان باید تشکیل شود و احزاب از آن حمایت کنند».

او در سال ۲۰۰۴ شاخه رفرمیست‌ها را در داخل اتحادیه میهنی کردستان تشکیل داد. عمر دزده‌ای یکی از هنرمندان کرد و از دوستان او در اتریش، گفت: «نوشیروان مصطفی معتقد بود که برای مبارزه با فساد و سوء مدیریت، بایستی از بالا شروع کرد. او می‌خواست این

اصلاحات را در میان سران اتحادیه میهنی شروع کند. اما برنامه‌های اصلاحی او در این حزب با مقاومت مواجه شد.

او در سال ۲۰۰۶ به دلیل عدم پیشرفت طرح‌های اصلاحی و اختلاف با جلال طالبانی از این حزب جدا شد. ابتدا مؤسسه «وشه» (کلمه) را تأسیس کرد و دست به انتشار روزنامه زد و به کارهای فرهنگی و ادبی پرداخت. البته هزینه آن توسط آقای طالبانی پرداخت می‌شد.

نوشیروان مصطفی در سال ۲۰۰۹ جنبش گوران را تأسیس کرد و با شعار مبارزه با فساد مالی، عدالت اجتماعی و تشکیل دولتی واحد و کاهش تسلط احزاب بر دولت، در انتخابات پارلمانی شرکت کرد. حزب او توانست در رقابت با ائتلاف دو حزب دمکرات کردستان و اتحادیه میهنی کردستان ۲۴ کرسی کسب کند. در آن هنگام حزب دمکرات و اتحادیه میهنی کردستان به شکلی استراتژیک متحد بودند و بر اساس آن اقلیم کردستان را در کنترل داشتند. گوران از شرکت در دولت خودداری کرد و رسماً اولین حزب مخالف در پارلمان اقلیم شد.

گوران حامیان زیادی در میان نیروهای پیشمرگ داشت، اما نوشیروان مصطفی از تشکیل هرگونه نیروی نظامی خودداری کرد و تلاش کرد از راه سیاسی به مبارزه ادامه دهد. در کردستان عراق نیروهای پیشمرگ، در کنترل دو حزب اتحادیه میهنی و حزب دمکرات است.

در انتخابات سال ۲۰۱۳ حزب گوران توانست با کسب ۲۴ کرسی از اتحادیه میهنی کردستان جلو بزند و دومین حزب اصلی این منطقه

شود. جنبش او با حزب دمکرات به رهبری آقای بارزانی ائتلاف کرد و در دولت شرکت کرد و ریاست پارلمان به این حزب داده شد. بسیاری از طرفداران گوران ائتلاف با حزب دمکرات را اشتباه خواندند. این ائتلاف دوام نیاورد.

در سال ۲۰۱۱ به ساختمان‌ها و دفاتر حزب دمکرات در شهرهای استان سلیمانیه که تحت کنترل و نفوذ اتحادیه میهنی و جنبش گوران بود حمله شد. رهبران حزب دمکرات نوشیروان مصطفی را عامل آشوب‌ها و حملات خواندند. او حمله به دفاتر حزب دمکرات را محکوم کرد.

هنگامی که دوره ریاست مسعود بارزانی بر اقلیم کردستان تمام شد، نمایندگان گوران و رئیس پارلمان که از این حزب بود با تمدید دوره ریاست آقای بارزانی مخالفت کردند. اختلافات بالا گرفت. وزیران گوران از کابینه اخراج و نیروهای حزب دمکرات از بازگشت رئیس مجلس به اربیل جلوگیری کردند.

بسیاری از منتقدان نوشیروان مصطفی می‌گویند که او مخالف برنامه‌های مسعود بارزانی برای برگزاری همه‌پرسی و اعلام استقلال کردستان عراق بوده و او را متهم کردند که با جمهوری اسلامی ایران ارتباط نزدیک دارد و تحت تأثیر سیاست‌های سپاه قدس است.

علی کریمی، یکی از دوستان نزدیک نوشیروان مصطفی در تماس تلفنی با بی‌بی‌سی این اتهامات را رد کرد. آقای کریمی می‌گوید که نوشیروان مصطفی به استقلال کردستان باور داشت، اما نمی‌خواست کردستانی تشکیل شود که همچون قطر، کویت و امارات توسط چند خانواده و عشیره اداره شود. او گفت: «کاک نوشیروان می‌خواست

ابتدا در کردستان قانون حاکم شود، نهادهای مدنی نهادینه شوند، عدالت اجتماعی برپا شود، حقوق زنان و کودکان محترم شمرده شوند، نیروهای پیشمرگ تحت کنترل دولت باشد نه احزاب، درآمد نفت و مالیات به خزانه دولت برود نه احزاب و قدرت هر چند سال یک بار دست به دست شود. این گونه کردستان مستقلی می‌خواست، نه کردستانی که حاکمانش دیکتاتور باشند».

نوشیروان مصطفی متهم شده که در اوایل دهه هشتاد از جمله رهبران اتحادیه میهنی بوده که در کشتار برخی از اعضای حزب شیوعی، حزب کمونیست عراق، در کوهستان‌های قندیل دست داشته است.

علی کریمی از اعضای سابق گوران که ۳۹ سال از نزدیک با او دوستی داشته، گفت که نوشیروان مصطفی در کتاب «انگشتان همدیگر را می‌شکنند» به جنگ داخلی بین احزاب اشاره می‌کند و به نوعی از آن ابراز پشیمانی کرده است. آقای کریمی گفت: «در آن زمان اتحادیه میهنی، خود را صاحب مبارزه می‌دانست و به کسی اجازه فعالیت در منطقه تحت سیطره‌اش نمی‌داد. شیوعی‌ها هم مسلح بودند و با اتحادیه میهنی درگیر شدند. این واقعیت آن زمان بود. اما پس از آزادی کردستان عراق و سال‌های بعد که جنبش گوران را تأسیس کرد، کاک نوشیروان که در میان پیشمرگ‌های اتحادیه میهنی طرفداران زیادی داشت از تشکیل شاخه نظامی در این حزب خودداری کرد و همواره تأکید داشت که بایستی از سلاح دوری جست و از راه دموکراتیک مبارزه کرد.